

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2026 m. gegužės d. Nr. S- (7-2026/52)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo A.A. (toliau – Pareiškėja) 2026-03-16 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-03-03 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (21.222 Mr) 500-547 (toliau – 2026-03-03 sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėja ir Inspekcijos atstovas B.B. 2026-04-16 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja 2026-03-16 kreipėsi į Komisiją su skundu prašydama pripažinti, kad 148,56 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinigiai buvo apskaičiuoti nepagrįstai ir neatitiko Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 84 straipsnio 4 dalies bei minėtą straipsnį aiškinančio mokesčio komentaro (*pirmasis skundo reikalavimas*); netenkinus pirmojo skundo reikalavimo – Pareiškėja pateikė alternatyvųjį prašymą – atleisti nuo 148,56 Eur PVM delspinigių sumokėjimo, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktų pagrindu (*antrasis skundo reikalavimas*).

Pareiškėja skundžiamu Inspekcijos sprendimu nebuvo atleista nuo 148,56 Eur PVM delspinigių už 2025-08-26 – 2026-02-02 mokestinį laikotarpį. Pareiškėja skunde Komisijai paaiškino, jog vykdė (vykdo) individualią veiklą ir iki 2025 metų pabaigos ji pridėtinės vertės mokesčio deklaracijas (forma FR0600, toliau – Deklaracija) teikė kalendoriniais pusmečiais.

Pareiškėja nurodė, kad 2025-12-15 pirmą kartą įsigijo prekių iš Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybės narės PVM mokėtojo (sąskaitoje faktūroje nurodyta pirkimo suma – 135,95 Eur). Paaiškino, kad iki šio laiko jokių prekių ar paslaugų iš kitų ES valstybių narių nebuvo įsigijusi. Prieš pateikdama Deklaraciją, Pareiškėja 2025-12-15 kreipėsi į Inspekciją telefonu ir konsultavosi. Po suteiktos konsultacijos, Pareiškėja 2026 metų sausio mėnesį (laiku) pateikė Deklaraciją už 2025 metų antrąjį pusmetį, laikydamasi PVMĮ 84 straipsnyje numatyto teisinio reglamentavimo.

Po duomenų pateikimo Pareiškėja buvo informuota, kad mokesčio Deklaracija yra atmesta, nes mokesčių mokėtojai turi būti taikomas kalendorinis mėnuo. Po šios informacijos gavimo, Pareiškėja 2026-01-27 pateikė visas kalendorinio mėnesio Deklaracijas už 2025 metų liepos – lapkričio mėnesius ir sumokėjo 6 142 Eur PVM. (*Komisijos pastaba*. Patikslintose Deklaracijose nurodyta 6 159 Eur suma. Pagal pirminę Deklaraciją – 7 304 Eur).

Pareiškėjos vertinimu, remiantis PVMĮ 84 straipsnio 4 dalies komentaro analogija, skundžiamas sprendimas yra neteisėtas, nes delspinigiai buvo skaičiuojami nuo 2025-06-26, t. y. už liepos – lapkričio mėnesius, nors prievolė deklaruoti kalendorinio mėnesio laikotarpį negalėjo atsirasti anksčiau nei 2026-01-01. Atsižvelgiant į tai, delspinigiai nuo 2025-06-26 iki 2025-12-31 apskaičiuoti nepagrįstai, nes tuo laikotarpiu galiojo kalendorinio pusmečio mokestinis laikotarpis ir Deklaracijos pateikimo terminas buvo 2026-01-25, kurio, kaip Pareiškėja nurodė, laikėsi.

Pareiškėjos įsitikinimu, PVMĮ 84 straipsnyje *expressis verbis* (liet. tiesiogiai) nenustatyta, nuo kurio momento mokestinis laikotarpis retrospektyviai keičiasi. Pareiškėja skunde atkreipė dėmesį, kad remiantis MAĮ 8 straipsnio 3 dalimi, dviprasmybės turi būti aiškinamos mokesčių mokėtojo naudai.

Pareiškėja taip pat pabrėžė, kad pagal PVMĮ 84 straipsnio 4 dalies 4 punktą, savanoriškai keičiant mokestinį laikotarpį, prašymas turi būti pateiktas iki birželio 30 dienos arba iki gruodžio 31 dienos. Kadangi pirkimas iš ES valstybės narės PVM mokėtojo įvyko gruodžio 15 dieną, kalendorinio mėnesio laikotarpis galėjo prasidėti tik nuo 2026-01-01. Pasak Pareiškėjos, teisinis reguliavimas nesuteikia galimybės fiziniam asmeniui, pirkusiam iš ES prekes ar paslaugas pusmečio eigoje, išvengti delspinigių, ir tai Pareiškėja vertino kaip sistemos trūkumą, kuris negali būti perkeliamas mokesčių mokėtojui.

Pareiškėja nurodė, kad visą laikotarpį veikė sąžiningai, t. y. pirkimas iš ES valstybės narės buvo jai pirmasis, o įsigytos prekės nedidelės vertės (135,95 Eur). Pareiškėja savo sąžiningumą grindė ir tuo, kad sužinojusi apie pasikeitusią prievolę, nedelsdama įvykdė visas turimas mokestines prievoles.

Pateiktame skunde Komisijai, Pareiškėja taip pat nesutiko su aplinkybe, kad dėl susiklosčiusios situacijos buvo padaryta žala biudžetui. Nurodė, kad pagal PVMĮ 85 straipsnio 1 dalį ir PVMĮ 95 straipsnį mokestis turėjo būti sumokėtas iki 2026-01-25. Pareiškėja PVM sumokėjo iki 2026-02-02, todėl vėlavimas buvo minimalus.

Pareiškėja skunde pabrėžė, kad liepos – lapkričio mėnesiais PVM atsirado ne iš ES sandorių, o iš kitos Pareiškėjos vykdomos veiklos, ir mokestis buvo deklaruotas bei sumokėtas kalendorinio pusmečio laikotarpiu. Pareiškėja nurodė, kad valstybė šią sumą gavo kitu formalioju laikotarpiu ir delspinigiai tampa baudos pobūdžio priemone, todėl tai prieštarauja MAĮ 95 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai delspinigių paskirčiai.

Pareiškėjos skaičiavimu, Inspekcijos apskaičiuoti mokesčio delspinigiai sudaro 109 procentus pirkimo, lėmusio mokestinio laikotarpio pasikeitimą, sumos. Pareiškėja pabrėžė, kad tai prieštarauja proporcingumo principui bei MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintam teisingumo principui.

Atsižvelgdama į šias aplinkybes, Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti skundžiamą sprendimą ir pripažinti, kad 148,56 Eur PVM delspinigiai apskaičiuoti nepagrįstai, arba prašo būti atleisti nuo jų sumokėjimo.

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija. Skundžiamame sprendime nurodė, kad Pareiškėja 2026-02-02, 2026-02-18 ir 2026-02-20 prašymais (toliau – Prašymai) prašė atleisti ją nuo PVM delspinigių mokėjimo, kurie susidarė dėl pasikeitusio (ų) Deklaracijos (jų) pateikimo termino (ų). Mokesčių apskaitos informacinės sistemos (toliau – MAIS) duomenimis, Pareiškėja 2026-02-27 (Prašymų nagrinėjimo dieną) valstybės biudžetui buvo skolinga 148,56 Eur PVM delspinigių.

Inspekcija nustatė, kad 146,56 Eur PVM delspinigių Pareiškėjai apskaičiuota už laikotarpį nuo 2025-08-26 iki 2026-02-02, laiku neįvykdžius 6 142 Eur mokestinės prievolės. Elektroninio deklaravimo sistemos (toliau – EDS) duomenimis, Pareiškėja Deklaracijas už 2025 metų liepos, rugpjūčio, rugsėjo, spalio ir lapkričio mėnesius pateikė 2026-01-27, deklaruotos PVM sumos pilnai sumokėtos / įskaitytos iki 2026-02-02, t. y. PVM deklaruotas ir sumokėtas

pavėluotai. Inspekcija nurodė, kad deklaravimo terminai buvo 2025-08-25, 2025-09-25, 2025-10-27, 2025-11-25, 2025-12-29. Inspekcijos vertinimu, remiantis MAĮ nustatyta tvarka nuo deklaruoto 6 142 Eur PVM, delspinigiai 2025-08-26 – 2026-02-02 laikotarpiu apskaičiuoti pagrįstai.

Inspekcija skundžiamame sprendime akcentavo, kad Pareiškėja prašymus atleisti nuo PVM delspinigių grindžia neinformatyviai suteikta konsultacija ir tuo, jog žala biudžetui nebuvo padaryta. Inspekcija pabrėžė, kad Mokesčių informacijos departamento (toliau – MID) duomenimis, 2025 metais Pareiškėjos nurodytu telefono numeriu 064425799 2025-01-16 buvo suteikta konsultacija dėl vertimo paslaugų ir degalų lengvajam automobiliui PVM atskaitos. Nurodė, kad 2025-01-23 09:31 Pareiškėjai suteikta konsultacija dėl Deklaracijos už 2025 metų mokestinį laikotarpį pateikimo ir preliminaros PVM Deklaracijos formavimo Išmaniosios mokesčių administravimo informacinės sistemos elektroniniame sąskaitų faktūrų posistemyje (toliau – i.SAF). Kitos 2025-01-23 16:15 konsultacijos metu Pareiškėjai buvo paaiškinta Deklaracijos 28 laukelio pildymo tvarka, PVM Deklaracijų tikslinimo tvarka bei PVM mokėjimo tvarka. Be to, Inspekcija nurodė, kad 2025-07-24 Pareiškėja kreipėsi konsultacijos dėl Deklaracijos 35 laukelio pildymo. Inspekcijos įsitikinimu, konsultantė paaiškino fizinių asmenų išlaidų, susijusių su lengvuju automobiliu, PVM atskaitos apribojimus ir Deklaracijos tikslinimo tvarką. Nurodė, kad MID Kokybės skyriaus vertinimu, suteiktos konsultacijos, susijusios su PVM prievolėmis, teisingos. Papildomai Inspekcija skundžiamame sprendime pažymėjo, kad Pareiškėjai nebuvo teiktos konsultacijos dėl galimybės įsigyti prekes, skirtas naudoti jos vykdomoje veikloje.

Inspekcija 2026-03-03 priimtame sprendime nenustatė, kad Pareiškėjai suteiktų konsultacijų turinys buvo klaidingas bei lėmęs netinkamą / pavėluotą PVM deklaravimą. Inspekcija pažymėjo, kad MAIS duomenimis, 2025-08-26 – 2026-02-02 biudžetas negalėjo pilnai disponuoti jam priklausančia PVM suma, todėl buvo padaryta žala. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjos nurodytos aplinkybės bei Prašymų nagrinėjimo metu surinkta informacija neatitinka MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, todėl nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo 148,56 Eur PVM delspinigių sumokėjimo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas, Inspekcijos sprendimas keistinas.

Mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjai apskaičiuotų 148,56 Eur PVM delspinigių už 2025-08-26 – 2026-02-02 mokestinį laikotarpį.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja užsiima individualia veikla bei Deklaracijas teikė kalendoriniais pusmečiais, t. y., PVM prievolės buvo vykdomos kas 6 mėnesius. Tačiau Pareiškėjai įsigijus prekių iš ES PVM mokėtojo, mokesčių mokėtoja neteko galimybės mokesčio deklaruoti pusmečiais, todėl Deklaracijos turėjo būti teikiamos ir mokestis sumokamas kas mėnesį. Pareiškėjai toliau teikiant pusmetinę Deklaraciją už liepos – gruodžio mėnesius ji pavėluotai sumokėjo 6 142 Eur PVM, todėl buvo apskaičiuoti 148,56 Eur PVM delspinigiai.

Dėl PVMĮ 84 straipsnio nuostatų pažeidimo. Pareiškėja skunde nurodė, kad mokesčių administratorius apskaičiuodamas PVM delspinigius pažeidė PVMĮ 84 straipsnio 4 dalį, kurioje nustatyta, kad fizinio asmens PVM mokėtojo mokestinis laikotarpis yra kalendorinis pusmetis, jeigu fizinis asmuo nesikreipia į vietos mokesčių administratorių su prašymu mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį mėnesį. Mokestinis laikotarpis gali būti pakeistas į kalendorinį mėnesį nuo kito (po prašymo pateikto) kalendorinio pusmečio pradžios. Jeigu mokestiniu laikotarpiu fizinis asmuo pasirenka kalendorinį mėnesį, jis gali kreiptis su prašymu mokestiniu laikotarpiu vėl laikyti kalendorinį pusmetį, tačiau mokestinis laikotarpis gali būti pakeistas ne anksčiau kaip nuo kito (po prašymo pateikto) kalendorinio pusmečio pradžios.

Pagal PVMĮ 84 straipsnį (*Mokestinis laikotarpis*) yra numatyti skirtingi mokesčio deklaracijų teikimo laikotarpiai:

a) Mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, jeigu šiame straipsnyje ar šio Įstatymo XII skyriaus penktajame, šeštajame ir septintajame skirsniuose nenustatyta kitaip (straipsnio 1 dalis).

b) Jeigu visos PVM mokėtojo, išskyrus fizinį asmenį, pajamos iš ekonominės veiklos per praėjusius kalendorinius metus neviršijo 300 000 eurų, toks PVM mokėtojas turi teisę pateikti mokesčio administratoriui prašymą mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį ketvirtį <...> (straipsnio 2 dalis).

c) Fizinio asmens PVM mokėtojo mokestinis laikotarpis yra kalendorinis pusmetis <...> (straipsnio 4 dalis);

d) PVM mokėtojams, kurie įsigyja prekes iš kitų valstybių narių ir paslaugas, kurias šalies teritorijoje teikia kitos valstybės narės PVM mokėtojai ir už kurias šių paslaugų pirkėjai šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM, taip pat PVM mokėtojams, taikantiems smulkiojo verslo schemą Lietuvoje, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos (straipsnio 7 dalis).

Inspekcijos viršininko 2004 m. kovo 1 d. įsakymo Nr. VA-29 „Dėl Pridėtinės vertės mokesčio deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo ir pateikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Deklaracijos pildymo taisyklės) 5 punkte numatyta, kad PVM deklaracija pateikiama šiais terminais: kalendorinio mėnesio PVM deklaracija pateikiama iki kito mėnesio 25 dienos (5.1 papunktis); kalendorinio pusmečio PVM deklaracija pateikiama iki kito pusmečio pirmo mėnesio 25 dienos (5.3 papunktis).

Komisija, pasisakydama dėl Pareiškėjos pateikto argumento, atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių mokėtoja būdama PVM mokėtoja, 2025-12-15 iš ES valstybės PVM mokėtojo įsigijo prekes, už kurias Pareiškėjai kilo prievolė apskaičiuoti PVM. Įsigijus prekes iš ES valstybės PVM mokėtojo, pasikeitė Deklaracijų teikimo laikotarpis. Tokiu būdu Pareiškėja neteko teisės teikti Deklaracijos pusmečiais, atitinkamai už liepos – gruodžio mėnesius turėjo būti pateiktos mėnesinės Deklaracijos.

Kaip matyti iš skundo medžiagos, Pareiškėja 2026-01-26 pateikė Deklaracijas už antrąjį pusmetį, o 2026-01-27 pateikė Inspekcijai kalendorinio mėnesio Deklaracijas už liepos – gruodžio mėnesius. Atitinkamai PVM buvo sumokėtas iki 2026-02-02 už liepos – lapkričio mėnesių mokestinį laikotarpį.

Taigi, apibendrinus byloje esamą medžiagą, nustatyta, kad Pareiškėja 2026-01-26 pateikė PVM Deklaraciją už antrojo kalendorinio pusmečio laikotarpį ir sumokėjo 6 142 Eur PVM, tačiau Pareiškėjos kalendorinio pusmečio Deklaracijos laikotarpis, vadovaujantis PVMĮ 84 straipsnio 7 dalimi, pasikeitė. PVM mokėtojams, kurie įsigyja prekes iš valstybių narių ir paslaugas, kurias šalies teritorijoje teikia kitos valstybės narės PVM mokėtojai ir už kurias šių paslaugų pirkėjai PVMĮ 95 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos ir tai reiškia, kad mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo. Pagal Deklaracijos pildymo taisyklių 5.1 punktą kalendorinio mėnesio PVM deklaracija pateikiama iki kito mėnesio 25 dienos, o PVM sumokamas ne vėliau kaip iki PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos (PVMĮ 90 straipsnio 1 dalis). Taigi, Pareiškėjai, įsigijusiai iš ES prekių, kurių vertė siekė 135,95 Eur, atsirado prievolė teikti PVM deklaracijas ir mokėti PVM kas mėnesį. Inspekcija informavo Pareiškėją, kad pateikta kalendorinio pusmečio Deklaracija yra netinkama ir Pareiškėja nedelsdama 2026-01-27 pateikė kalendorinio mėnesio Deklaracijas už liepos – lapkričio mėnesių laikotarpį.

Komisija sutinka, kad PVMĮ 84 straipsnio 4 ir 7 dalies nuostatos numato skirtingus Deklaracijos pateikimo terminus. Tai reiškia, kad PVM mokėtojai, kurių mokestinis laikotarpis yra kalendorinis pusmetis ir kurie per šį laikotarpį įsigyja prekių iš kitų ES šalių, privalo

mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį mėnesį (ne kalendorinį pusmetį). Atsižvelgiant į tai, Komisija daro išvadą, kad nėra pagrindo pripažinti, kad buvo pažeistos PVMĮ 84 straipsnio nuostatos.

Dėl atleidimo nuo delspinigių MAĮ 100 ir 141 straipsnio pagrindais. Pareiškėja skunde nurodė, kad tuo atveju, jeigu nebūtų pripažintas PVMĮ 84 straipsnio pažeidimas, prašo ją atleisti nuo mokesčio sankcijų MAĮ 141 straipsnio 1, 3 ir 4 punkte numatytais teisiniais pagrindais.

Komisija, vadovaudamasi byloje nustatytais aplinkybėmis ir nekartodama skundžiamame sprendime detaliai išdėstytų argumentų, sutinka su Inspekcijos vertinimu, kad nagrinėjamu atveju nėra nustatyta MAĮ 100 ir 141 straipsniuose numatytų teisinių pagrindų atleisti Pareiškėją nuo 148,56 Eur PVM delspinigių. Papildomai pažymima, kad Komisijai buvo pateiktas Pareiškėjos ir mokesčių administratoriaus 2025-12-15 pokalbio įrašas, tačiau išklausus jo, nenustatyta, kad Inspekcija galėjo suklaidinti Pareiškėją.

Visgi, Komisija primena, kad mokesčių teisėje yra taikomas ne vienas teisės principas. Nagrinėjamu atveju tikslinga paminėti Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuotą praktiką dėl konstitucinių teisingumo, teisinės valstybės principų. Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad šie principai suponuoja ir tai, jog už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos teisės pažeidimui, atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti. Taip pat, tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas). Konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima skirti mažesnę nuobaudą, nei sankcijoje numatyta minimali ir kt. (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) jurisprudencijoje išaiškinta, kad atleidimas nuo delspinigių ir / ar baudų gali būti vertinamas ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymo pažeidimus. Be to, reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų klausimą, LVAT pripažįsta ir tokią aplinkybę kaip paties mokesčio mokėtojo elgesys (LVAT 2017-11-06 nutartis adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis adm. byloje Nr. A-144-602/2018, 2021-05-12 Nr. eA-894-968/2021).

Taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertinami visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas kaip siekimas protingos interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas. Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes (LVAT 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014, 2017-08-10 Nr. eA-956-662/2017).

Apibendrinus pasisakytina, kad įstatymo leidėjas neturi galimybės sureguliuoti visų apmokestinimo atvejų, nes teisė yra orientuota į bendrų elgesio taisyklių nustatymą. Tačiau nagrinėjamu atveju susiklostė ydinga situacija, kuomet mokesčių mokėtoja neturi galimybės išvengti mokestinio pažeidimo padarymo. Tai reiškia, kad bet koks prekių įsigijimas iš ES valstybės PVM mokėtojo, keičia mokestinį laikotarpį, buvusį iki to laikotarpio tiekimų. Vadinas, nepriklausomai nuo to, kad mokesčių mokėtojas sąžiningai vykdo savo mokestines prievole, tiekimas iš ES retrospektyviai keičia mokesčio sumokėjimo laikotarpį, kas atsitiko ir šiuo nagrinėjamu atveju, kuomet prekės įsigijamos likus kelioms savaitėms iki deklaravimo pusmečio pabaigos. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos elgesys buvo sąžiningas, jos veiksmuose nebuvo nustatyta tyčios, netgi diskutuotina dėl kaltės formos (neatsargumo), kuris būtinas

pažeidimo konstatavimui. Pripažintina, kad mokesčių mokėtoja neturėjo tikslo išvengti PVM prievolių. Tuo pačiu pasisakytina, kad viena iš ES pamatinių idėjų yra laisvas prekių tiekimas ir paslaugų tiekimas, todėl institucijos šios tinkamai įgyvendinamos teisės neturėtų riboti. Komisija daro išvadą, kad prekės iš ES PVM mokėtojos įsigytos mokestinio pusmečio pabaigoje, todėl Pareiškėja neįvertino fakto, jog šių prekių įsigijimas retrospektyviai paveiks PVM Deklaracijų pateikimo tvarką. Komisija nenustatė, kad Pareiškėja objektyviai galėjo numatyti retrospektyvinį poveikį ir siekė tyčia pažeisti įstatymą todėl, Komisijos vertinimu, delspinigių apskaičiavimas nėra teisinga ir proporcinga priemonė padarytam mokestiniam pažeidimui.

Komisija, įvertinusi pirmiau nurodytą LVAT praktiką bei Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, vertindama delspinigių dydžio atitiktį teisingumo ir protingumo principams, įvertinusi, jog byloje nebuvo nustatyta, kad Pareiškėja būtų sukčiavusi ar buvusi nesąžininga, taip pat tai, jog mokesčių mokėtoja, sužinojusi apie netinkamai pateiktas Deklaracijas, nedelsiant pateikė patikslintas mokesčio Deklaracijas ir sumokėjo apskaičiuotą PVM, sprendžia, kad Pareiškėja atleidžiama nuo 148,56 Eur PVM delspinigių.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-03 sprendimą dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (21.222 Mr) 500-547 ir atleisti A.A. nuo 148,56 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė